

[Sigsgaard.]

omfattende rabatsystemer — i lighed med de store olieselskabers — obligatorisk?"

Begrundelse.

Ikke mindst hensynet til hundredtusinder af lejere gør sådanne lovændringer nødvendige. I lov om leje § 44, stk. 1, hedder det: „Rabatydelse o. lign., som opnås i forbindelse med indkøb af brændsel m. v., skal godskrives varmeregnskabet.“ Hvorvidt dette faktisk sker, ved man ikke meget om. Med offentliggørelsespligt ville lejerne få langt bedre muligheder for at kontrollere varmeregningerne. Det drejer sig om meget væsentlige beløb. Lejerforeningernes Fællesråd mener, at rabatterne ikke sjældent kan betyde 25-50 pct. billigere varme, såfremt de fuldt ud kommer forbrugerne til gode.

Handelsminister *Knud Thomsens* svar (27. august 1969):

Hr. Sigsgaard har den 27. august 1969 stillet mig to spørgsmål om oliepriser, som jeg tillader mig at besvare under ét.

De virksomheder, som i henhold til monopolloven er anmeldt til monopoltilsynets register, skal tillige anmelde deres priser og rabatsystemer. De anmeldte priser og rabatter er fremlagt i det offentligt tilgængelige register og bliver desuden publiceret i „Meddelelser fra monopoltilsynet“.

I registret fremlægges normalt kun de officielle pris- og rabatlistes. Fra tilsynets side bestræber man sig for at udvirke, at de anmeldte priser og rabatter også svarer til de faktisk beregnede. Lovens bestemmelser afskærer ikke tilsynet fra at kræve individuelle priser og rabatter anmeldt og offentliggjort. Man har imidlertid ikke ment det praktisk muligt at foreskrive anmeldelsespligt for individuelle priser og rabatter, dels fordi det må anses for uoverkommeligt at indkræve og løbende ajourføre oplysninger herom, dels fordi det arbejde, som en sådan udvidelse af anmeldelses-

pligten vil medføre for såvel tilsyn som virksomheder, næppe står i et rimeligt forhold til den brug, der vil blive gjort af oplysningerne.

Dertil kommer, at særrabatter kan indgå i leveringskontrakter, hvori der er aftalt andre samhandelsvilkår, som det ikke vil være rimeligt at offentliggøre, men som er væsentlige forudsætninger for den aftalte pris eller rabat. En offentliggørelse af individuelle priser og rabatter må formentlig suppleres med en dispensationsadgang, som vil være vanskelig at administrere.

Til orientering for forbrugerne har tilsynet i tilfælde, hvor man er bekendt med at der i større omfang ydes individuelle rabatter, suppleret de anmeldte rabatskalaer med en oplysning herom. Endvidere har man i en række tilfælde orienteret forbrugerne ved offentliggørelse af prisundersøgelser, hvilket bl. a. er sket for oliebranchens vedkommende, og jeg kan herom henvise til „Meddelelser fra monopoltilsynet“ 1965, nr. 9, og 1966, nr. 7.

For så vidt angår brændselsolier, omfatter tilsynets register følgende selskaber: Dansk Esso A/S, A/S Dansk Shell, B.P. Oliekompagniet A/S og de 2 Texaco-selskaber, De Forenede Kulimportørers Handelsselskab A/S og Det Danske Kulkompagni A/S.

Disse selskabers listepreiser for fyringsolie har siden 1. april 1969 været 240 kr. pr. 1000 liter inklusive moms ved levering i tankbil. Til listepreiserne er anmeldt rabatskalaer, hvorefter der ydes kvantumsrabatter på op til 15 kr. pr. 1000 liter ved et årsforbrug på 100.000 liter.

Den af hr. Sigsgaard nævnte pris på 115 kr. pr. 1000 liter, som Københavns kommune ved en licitation har opnået hos Gulf Oil A/S, drejer sig om let fuelolie, og prisen er eksklusiv kørsel og eksklusiv moms. Olieselskabernes anmeldte listepreiser for let fuelolie er eksklusiv moms 186 kr. pr. ton svarende til ca. 169 kr. pr. 1000 liter. Der er i tilslutning til listepreiserne anmeldt rabatskalaer, hvorefter der ydes kvantumsrabatter på op til 30 kr. pr. ton